

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	6107011012
Dátum vydania rozhodnutia:	22.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Harabin
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6107011012.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Martina Piovarsyho a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému I. D. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, 2 písm. c/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 22. apríla 2016 dovolanie obvineného I. D. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. septembra 2013 sp. zn. 5 To 30/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného I. D. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo 7. júna 2012, sp. zn. 1 T 95/2007, bol obvinený I. D. spolu s ďalšími obvinenými uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

obvinení C. B., N. D., I. Y., C. V., V. X., I. Y., N. S. a I. D.

v období od presne neustáleného mesiaca roku 2005, najmenej však od decembra 2005 do 10.10.2006 v regióne miest Lučenec, Rimavská Sobota, Poltár a Žiar nad Hronom boli činní v zoskupení osôb zaoberajúcim sa distribúciou psychoaktívnej látky metamfetamín (pervitín), tým spôsobom, že C. B. ako vedúci člen zoskupenia opakovane v rôznych množstvách nakupoval vysoko koncentrovaný metamfetamín jednak od nestotožneného dodávateľa a v období od decembra 2005 do januára 2006 a od mája do októbra 2006 od I. D., ktorý metamfetamín predával prostredníctvom sprostredkovateľa I. Y. tak, že I. Y. sám a v období od júla 2006 do októbra 2006 spoločne s N. D. (K.) zabezpečovali prevzatie a vyplatenie ceny I. D. dodávaného metamfetamínu v Bratislave a v Žiari nad Hronom a následne jeho odovzdanie C. B. v Lučenci, pričom časť metamfetamínu predstavujúcu podiel na sprostredkovej dodávke I. Y. a N. D. použili pre vlastnú potrebu a na predaj priamym konzumentom;

C. B. dodaný metamfetamín v mieste svojho prechodného bydliska v W., Q. X. XX, riedil a rozvažoval na menšie a jednorazové dávky, ktoré následne predával a poskytoval priamym konzumentom a to minimálne V. R., N. D. a W. Y. a za účelom ich ďalšej distribúcie V. X., I. Y., N. S. a C. V., ktorí metamfetamín, dodaný C. B. a v prípade N. S. aj kúpený prostredníctvom I. Y. priamo od I. D., v miestach svojich bydlísk v W., v M. a v C. následne sami užívali a ďalej tiež predávali priamym konzumentom - N. I. minimálne W. Y., C. V. minimálne B. K., W. Y., I. H., Y. Q. a I. D., a V. X. V. C., s tým, že C. V. metamfetamín nakupoval a predával aj po tom, čo mu bolo dňa 15. augusta 2006 oznámené obvinenie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona;

časť distribuovaného metamfetamínu C. B., C. V., V. X., N. S., N. D. a I. Y. u seba držali dňa 10.10.2006 a C. V. aj dňa 29. mája 2006, kedy im bol nájdený pri vykonávaných zaist'ovacích úkonoch: C. B. v mieste prechodného bydliska v W., Q. X. č. XX a v mieste zadržania v R. v W. na Y. ulici - v množstve 34,263 g s obsahom účinnej látky 66,93 %, 2,830 g s obsahom účinnej látky 93,4%, 10,711 g s obsahom účinnej látky 94,68 %, 0,7068 g s obsahom účinnej látky 42,85 %, 3,095 g s obsahom účinnej látky 92,70 %, 4,1735 g s obsahom účinnej látky 96,53 %, čo predstavuje 743 jednorazových dávok v celkovej cene 222.900,- Sk spolu s konope siatou v množstve 9,2 g, čo predstavuje 18 jednorazových dávok v celkovej cene 900,-Sk; C. V. dňa 10. októbra 2006 v mieste prechodného bydliska v W. - B., ul. Y. č. XX v množstve 0,015 g spolu s konope siatou v množstve 0,097 g a hubou Psilocybe s obsahom látky psilocín v množstve 1,181 g, čo predstavuje 1 jednorazovú dávku a dňa 29. mája 2006 v W. na križovatke ulíc F. a I. v množstve 0,594 g s obsahom účinnej látky 84,3 %, čo predstavuje 7 jednorazových dávok; V. X. v mieste trvalého bydliska v M. G., B. č. XX a v priestoroch reštaurácie „S.“ v M., G. č. XX - v množstve 0,27042 g s obsahom účinnej látky 59,14 %, 2,97297 g s obsahom účinnej látky 66,02 %, 0,19116 g s obsahom účinnej látky 65,01 %, čo predstavuje 45 jednorazových dávok, spolu s konope siatou v množstve 0,3368 g a 179 ks 1 ml ampuliek látky Efedrín; N. S. v mieste prechodného bydliska v W. - B., N. č. XX v množstve 0,5261 g s obsahom účinnej látky 94,94 %, 1,4496 g s obsahom účinnej látky 94,35 %, 1,9579 g s obsahom účinnej látky 94,51 %, čo predstavuje 52 jednorazových dávok, spolu s konope siatou v množstve 0,3107 g; N. D. a I. Y. v ubytovni T. W., T. č. XX v množstve 0,02338 g s obsahom účinnej látky 97,35 %, 0,10118 g s obsahom účinnej látky 97,51 %, 10,713 g s obsahom účinnej látky 98,81 %, čo predstavuje 144 jednorazových dávok, pričom v danom množstve sa jednalo o zostatkové množstvo metamfetamínu, ktorý vo večerných hodinách dňa 09.10.2006 na parkovisku pri T. N. D. predal I. D..

Za to boli obvinenému D. uložený podľa §§ 172 ods. 2, 37 písm. h/, 38 ods. 2, 7, 39 ods. 1, 3 písm. b/, 41 ods. 1, 2, 42 ods. 1, 48 ods. 3 písm. b/, 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. tresty: súhrnný odňatia slobody v trvaní trinásť rokov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom strázenia aj prepadnutia vecí tabletiiek Efedrín Arsan. V zmysle §§ 76 ods. 1, 77 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený a ochranný dohľad na dobu troch rokov. Podľa § 42 ods. 2, Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 19. apríla 2011, sp. zn. 3T 180/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. novembra 2011, sp. zn. 5To 214/11, ktorým bol obvinenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Na základe odvolania obvineného D., okrem odvolaní iných obvinených, bol vo vzťahu k nemu rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. septembra 2013 sp. zn. 5 To 30/2013 podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica vo výroku o treste odňatia slobody, spôsobe jeho výkonu, ochrannom dohľade a predchádzajúceho rozsudku vo výroku o treste podľa § 42 ods. 2 Tr. zák.

Rozhodujúc v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd uložil obvinenému D. v zmysle §§ 172 ods. 2, 41 ods. 1, 2, 42 ods. 1, 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere trinásť rokov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa §§ 76 ods. 1, 77 ods. 1 Tr. zák. uložil mu aj ochranný dohľad na dobu troch rokov. Výrok o uložení trestu

prepadnutia veci obvinenému D. okresným súdom ponechal krajský súd nedotknutý. V zmysle § 42 ods. 2, Tr. zák. súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom z 19. apríla 2011, sp. zn. 3T 180/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. novembra 2011, sp. zn. 5To 214/11 a obsahovo nadväzujúce rozhodnutia.

Rozsudok krajského súdu napadol obvinený D. dovolaním. Trestné stíhanie začalo nezákonným postupom. Agent, ktorý kupoval od obvineného B. niekoľkokrát drogy konal v rozpore so zákonom, keď príkaz na predstieraný prevod podľa § 112 ods. 1 Tr. por. vydaný nebol. Ďalšie dôkazy sú preto nezákonné. To má dopad na právnu kvalifikáciu skutku obvineného D.. Výpoveď svedka Y. bola na hlavnom pojednávaní prečítaná bez toho, aby boli na to splnené podmienky. Pred verejným zasadnutím o odvolaní neboli v spise písomnosti na použitie agenta podľa § 117 ods. 8 Tr. por., utajovaná časť spisu s príkazmi na sledovanie osôb v zmysle § 113 ods. 2 Tr. por. a na odpočúvanie a ani záznam telekomunikačnej prevádzky podľa §§ 115 a 116 Tr. por. Tvrdenie odvolacieho súdu, že nahliadol do utajovanej prílohy (126 listov str. 15 rozsudku), a či do nej mohol nahliadnuť obvinený, nie je podstatné. Relevantné je, že obsah utajovanej prílohy nebol vykonaný ako dôkaz na hlavnom pojednávaní. Trestné konanie sa začalo v súvislosti s činnosťou agenta a boli vykonávané dôkazy i skutočnosťami zistenými agentom. Obhajca a obvinený nemali možnosť oboznámiť sa s príkazom na použitie agenta a posúdiť oprávnenosť použitia agenta a s ďalšími písomnosťami týkajúcimi sa jeho použitia na hlavnom pojednávaní pred súdom. To zásadne porušilo práva obvineného na obhajobu v spojitosti s výsluchom agenta N. nezákonným spôsobom. Nebol zákonný dôvod na to, aby najmä v konaní pred súdom, boli tieto skutočnosti utajované a tým sťažované realizovanie práv obvineného na obhajobu. Nemožno uznanie viny obvineného opierať o dôkazy, u ktorých je pochybnosť, či boli vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom. Postup súdu je porušením práva na obhajobu a aj vykonaním nezákonného dôkazu sprítomňuje dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ Tr. por. Navrhol vysloviť porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera, zrušiť rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/30/2013 zo 3. septembra 2013 a prikázať krajskému súdu vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Prokurátor považuje námietky za opakovanie dôvodov odvolania. K nim sa podrobne vyjadril v podaní z 28. augusta 2013. Trestné stíhanie vo veci 2. novembra 2005 uznesením v zmysle § 160 ods. 1, 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005. Agent bol využitý až po začatí trestného stíhania v dňoch 23 a 26. mája 2006, kedy boli realizované aj nákupy drogy u B.. Činnosť agenta opakovanej kúpe metamfetamínu (od inej osoby ako dovolateľa), nemala pre začatie trestného stíhania vplyv. Námietky dovolateľa poukazujúce na absenciu príkazu na predstieraný prevod, ktorý by agenta oprávňoval na vlastné nadobudnutie psychoaktívnej látky a na formálny nedostatok týkajúci sa výsluchu svedka Y. boli procesne akceptované. Rozhodnutie krajského súdu nie je založené na nezákonných dôkazoch. Navrhol dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací preskúmal dovolanie obvineného D. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 377, 369 ods. 2 písm. b/, 370 ods. 1, 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú naplnené dôvody podľa § 371 písm. c/,g/ Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd zdôrazňuje, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t. j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedenému v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. Tento dôvod odmietnutia dovolania obsahovo zodpovedá dôvodu zamietnutia dovolania podľa § 392 ods. 1 Tr. por. Dovolanie sa podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmieta, ak je zrejmé už v štádiu predbežného preskúmania dovolania, vykonávaného v zmysle § 378 Tr. por., že nie sú splnené, resp. preukázané dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. Dovolací súd preto v každom jednotlivom prípade skúma, či námietky a tvrdenia vecne

zodpovedajú zákonnému vymedzeniu uplatneného dovolacieho dôvodu.

Obvinený uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, c/ Tr. por., ktoré predpokladajú, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Za zákonný spôsob získavania dôkazu v zmysle § 89 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 sa považuje splnenie formálnych (procesných) podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom na vykonanie konkrétneho dôkazu, ako aj splnenie materiálnych (obsahových) podmienok., t.j. aby úkon - použitý dôkazný prostriedok na vykonanie dôkazu - bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť.

Obvinený tvrdil, že trestné stíhanie začalo nezákonným postupom, lebo príkaz na predstieraný prevod vydaný nebol a preto aj ďalšie dôkazy sú nezákonné. Toto tvrdenie neobstoí, pretože trestné stíhanie vo veci nebolo začaté neodkladným, neopakovateľným alebo zaistovacím úkonom, ale 2. novembra 2005 vydaním individuálneho právneho aktu vyšetrovateľa, uznesenia o začatí trestného stíhania podľa § 160 ods. 1, 2 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005. Tá činnosť agenta, pri ktorej uskutočnil opakovanú kúpu metamfetamínu (od inej osoby ako dovolateľa), nemala pre začatie stíhania právnu relevanciu. Operatívno-pátracia činnosť agenta bola využitá v dňoch 23 a 26. mája 2006 jeho procesno-právnym terénnym nasadením až po začatí trestného stíhania. Príslušným sudcom bol vydaný príkaz na použitie agenta v zmysle § 117 ods. 1, 5 Tr. por. (čl. 21-22 utajovanej prílohy).

Výhrada dovolateľa o absencii príkazu na predstieraný prevod, ktorý by agenta oprávňoval na vlastné nadobudnutie psychoaktívnej látky je pravdivá. Treba, ale zdôrazniť, že zistenia namietanej činnosti agenta pri získaní psychoaktívnej látky mimo úkon predstieraného prevodu netvorili súčasť skutku, pre ktorý bola aj na obvineného podaná obžaloba a pre ktorý bol právoplatne odsúdený.

Je pravdou, že výpoveď svedka Y. z 23. apríla 2007 na hlavnom pojednávaní 9. februára 2012 bola prečítaná bez splnenia procesných podmienok (§§ 124 ods. 3, 138, 263 Tr. por.). Zistenia z jeho výsluchu o predaji metamfetamínu uskutočňovanom dovolateľom mimo rámec posudzovaného distribučného reťazca, však netvorili súčasť skutku, pre ktorý bol právoplatne odsúdený.

Námietka o nevykonaní dôkazu obsahom utajovanej prílohy na hlavnom pojednávaní prvostupňovým súdom zodpovedá realite.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí, alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak. Zo zásady bezprostrednosti vyplýva, že súd pri rozhodovaní môže prihliadať len na tie dôkazy, ktoré v súdnom konaní vykonal.

V zmysle § 278 ods. 2 ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 4 alebo 5, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Do ustanovenia § 278 ods. 2 Tr. por. je premietnutá zásada bezprostrednosti, ústnosti, kontradiktórnosti ako aj výnimky z týchto zásad. Z ustanovenia § 2 ods. 19, § 278 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že súd pri rozhodnutí môže prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní.

Výtýkaný procesný nedostatok okresného súdu zhojil krajský súd na verejnom zasadnutí 3. septembra 2013 (čl. 3907) vykonaním dôkazu celým obsahom utajovanej prílohy a tam prítomnými písomnosťami (126 listín) viazucimi sa na návrhy na príkazy a samotné príkazy súdu (§§ 113, 115, 117 Tr. por.). To znamená, že dôkazy, o ktoré sa opiera právoplatne rozhodnutie o uznaní viny obvineného boli vykonané zákonne odvolacím súdom spôsobom, ktorý priamo predpokladá Trestný poriadok (§ 2 ods. 19). Nemožno opomenúť ani to, že sám odvolací súd vydal rozsudok o uznaní viny obvineného.

Automatická prítomnosť dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. a následná nutnosť bezpodmienečnej kasácie napadnutého rozhodnutia, bez posudzovania vzťahu namietaného dôkazu (dôkazného prostriedku) k výroku rozhodnutia nie je na mieste. Ak by dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie len na podklade toho, že pri získaní alebo vykonaní dôkazných prostriedkov a dôkazov využitých v trestnom stíhaní došlo k porušeniu procesného predpisu, ale dôkazy sa pritom nevzťahujú na enunciat rozhodnutia, nie sú pre posúdenie viny obvineného významné, resp. nie je na nich založená vina, išlo by o prístup rýdzo formalistický, popierajúci povahu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý má slúžiť iba k náprave podstatných pochybení a má predstavovať len skutočne výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti ako dôležitej záruky stability právnych vzťahov a právnej istoty.

Z vyjadreného je zjavné, že dovolanie obsahuje subjektívne názory obvineného stojace mimo dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.

Dovolací súd zdôrazňuje, že právo na obhajobu je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Toto právo sa s rovnakou intenzitou zaručuje vo všetkých fázach trestného konania. Právo na obhajobu tvorí rad po sebe idúcich právnych postupov, ktoré sa prelínajú celým trestným konaním. Ide o možnosť vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa kladú obvinenému za vinu, právo uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, právo robiť návrhy, podávať žiadosti a opravné prostriedky. Ide tiež o účasť pri výsluchoch, o doručovanie písomností, o možnosť účasti pri konfrontáciách, rekonštrukciách, ako aj na všetkých úkonoch vykonávaných súdom po podaní obžaloby prokurátorom. Tento rad úkonov dotvára právny rámec obhajoby a poskytuje aj možnosť faktického naplnenia obhajoby možnosťou reakcie formou vyjadrení k jednotlivým úkonom.

Dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa interpretuje oveľa užšie. Nie je ním akékoľvek, resp. každé porušenie práva na obhajobu, ale len také, ku ktorému došlo zásadným spôsobom. Dovolací dôvod v tomto zmysle bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov smerujúcich bezprostredne k rozhodnutiu bez prítomnosti obhajcu a podobne.

V súvislosti s dôvodom v zmysle písm. c/ ods. 1 § 371 Tr. por. obvinený poukazuje na to, že on a jeho obhajca nemali možnosť posúdiť oprávnenosť použitia agenta, oboznámiť sa s príkazom a s ďalšími písomnosťami týkajúcimi sa použitia agenta na hlavnom pojednávaní pred súdom, lebo utajovaná príloha a písomnosti na použitie agenta neboli súčasťou spisu. Nebol zákonný dôvod, aby najmä pred súdom, boli tieto skutočnosti utajované a tým sťažované realizovanie jeho práv na obhajobu.

Obvinený a jeho obhajca (v tom čase JUDr. Líška) mali príležitosť preštudovať vyšetrovací spis, vrátane utajovanej prílohy 17. augusta 2007, ale sa nedostavili a nevyužili poskytnutú možnosť. Obhajca sa síce ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, ale nežiadal náhradný termín na preštudovanie spisu (Zväzok 7, čl. 3084-3085). O možnosti preštudovať spis boli obaja upozornení, obvinený osobne pri výsluchu 8. augusta 2007 a obhajca písomne 6. augusta 2007.

Z utajovanej prílohy (čl. 123,125) vyplýva, že na určený deň preštudovania vyšetrovacieho spisu, vrátane utajovanej prílohy 17. augusta 2007 bolo vyšetrovateľom pripravené pre obvineného a obhajcu „Vyhlásenie o mlčanlivosti a poučení o povinnosti pri ochrane utajovaných skutočností“ na podpis tak ako u ostatných obvinených a ich obhajcov (čl.97-122), u ktorých sa to aj realizovalo.

Krajský súd na verejnom zasadnutí 3. septembra 2013 (čl. 3907), na ktorom boli prítomní obvinený i obhajca, vykonal dôkaz celým obsahom utajovanej prílohy a tam prítomných písomností (126 listín) viazucich sa na návrhy na príkazy a samotné príkazy súdu (§§ 113, 115, 117 Tr. por.). Nesporné je, že aj pred súdom bolo realizované právo obvineného na obhajobu vo vzťahu k utajovaným skutočnostiam.

V spise neexistuje jediný poznatok o tom, že by toto právo bolo obvinenému sťažované, napr. neumožnením nazerať do spisu, vrátane utajovanej prílohy.

Zo spisového materiálu vyplýva, že obvinený mal počas celého trestného konania v plnej miere zabezpečené právo na obhajobu, ktoré realizoval osobne alebo prostredníctvom svojho obhajcu.

Dovolanie obvineného neobsahuje argumenty stojace v intenciách dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Medzi skutkové zistenie patrí aj zistenie súdu druhého stupňa, že obvinený spáchal trestný čin ako člen organizovanej skupiny, čo sa potom odrazilo v správnej kvalifikácii skutku podľa § 172 ods. 1 písm. c/ a 2 písm. c/ Tr. zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i/ Tr. zák.

Dovolací súd konštatuje, že zo skutkovej vety rozsudku krajského súdu vyplýva ako deľba úloh i koordinovanosť v rámci skupiny viacerých ako troch osôb pri nakupovaní, spracovávaní, rozdeľovaní a následnom predávaní drog priamym konzumentom. V súhrnne sa jednotlivé činy konkrétnych obvinených navzájom dopĺňovali a vykazovali znaky predpokladané v ustanovení § 129 ods. 2 Tr. zák. pre organizovanú skupinu.

Vlastné nadobudnutie psychoaktívnej látky agentom mimo úkon predstieraného prevodu netvorili súčasť skutku, preto nie je aktuálna konštatácia, že činnosť agenta zásadným spôsobom ovplyvnila právnu kvalifikáciu skutku obvineného D. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i/ Tr. zák.

Dovolaateľ nepredložil skutočnosti, ktoré by dokumentovali prítomnosť dôvodov dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., najvyšší súd preto dovolanie odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.